

Palstateksti

Miksi, Jumalani-miksi??

Kohdatessamme elämässämme menetyksiä, petty-
myksiä ja vastoinkäymisiä, saattaa huulillemme nousta
kysymys Jumalalle: - "MIKSI, JUMALANI - MIKSI?"

- Onko meillä oikeus kysyä, *miksi-kysymyksiä* ja mitä
Raamattu opettaa näiltä alueilta? Voimmehan nähdä
muutamaa otteeseen eri Raamatun henkilöiden kysy-
vän juuri tämänkaltaisen kysymyksen. - Tuska, joka
painoi Jeesuksen harteilla, sai Hänet rukoilemaan:
"Jumalani, Jumalani, miksi Minut hylkäsit?"
([Mark.15:34](#)) - Tärkeää ja olennaista on huomata
Jeesuksen mielen laatu näiden tilanteiden keskellä.
Hänhän rukoili Isän tahtoa tapahtuvaksi, ei niin, kuin
Hän olisi inhimillisesti tahtonut. ([Matt.26:39](#)) - Juuri
tämän oppiminen on oleellista ja kristityn kasvun
tulosta. Kunpa osaisimme antautua tilanteistamme
huolimatta Jumalan tahdon alaisuuteen.

Jeesuksen tavoin saamme esittää siis *miksi-
kysymyksiä*, kunhan teemme sen Jumalaa
ja Hänen pyhää valtasuuruuttaan kunnioit-
taen. Onhan Hänellä valta tuhota tai
pelastaa meidät. - Jumalalla ei ole mitään
rehellisyyttä ja avoimuutta vastaan. Sen
sijaan nurjaa mieltä Jumala vihaa. ([Ps.18:27](#),
[Ps.101:4](#), [Matt.20:15](#)) Elämän oikeita tilanteita
ja tuntemuksia saamme elää lapsen tavoin
- aidosti ja puhtaasti Isän edessä. Mikään ei
estä kertomasta Jumalalle mielipahasta,
pelkotiloista, pettymyksen tuntemuksista ja
jopa suuttumuksen tuntemuksista. Ei Juma-
la meitä säikähdä, vaikka sanoisimme
ääneen Hänelle sisimpämme tunteja, mutta
siinäkin - "yli kaiken varjele sydämesi, sillä
sieltä elämä lähtee." ([Snl.4:23](#)) - Pyrkimyks-
emme ja päämäärämme sydämemme
asenteissa ja ajatuksissamme on siis hyvin ratkaise-
vaa. - Onko katseemme luotuna jumalisiin tavoitteisiin
ja päämääriin, nojaammeko kaikessa kuitenkin siihen,
että lopulta Jumalan tahto on parasta elämäämme
nähdessä? - Voinko uskoa, että kaikki on hyvin Hänen
kädessään ja Hänen tahdossaan?

Jeesuksen aikaansaannot - Hänen omassa
elämässään - perustui juuri tähän tietoisuuteen
uskossa ja luottamuksessa Jumalaa kohtaan. Kuole-
man kauhu, ihmisten pilkka ja halveksunta olivat
Häntä vastassa, mutta taivaallisen Isän kanssa, Hän
kärsi ja voitti lopulta kuoleman vallan. Hän totisesti
voitti ja sai aikaiseksi valtavan menestyksen - ja
vieläpä koko maailmaa, kansakuntia ja kaikkia heimoja
ja sukukuntia koskettavan siunauksen! - Tällaista
lähtökohtaa miettien, voit ajatella elämäsi kärsimyksiä
ja koettelemuksia, millaisiin siunauksiin ne lopulta
johtavat. Älä siis pelkää, vaan aseta elämäsi jokaista
hetkeä taivaallisen Isän hoitaviin ja kantaviin käsiin.
Hänessä iloitset ja riemuitset vielä kiitollisena, kaikista
koetuksistasi huolimatta.

Usein olen kysellyt Jumalaltani omaa epäonnistunei-
suuttani ja heikkouksiani ajatellen, *miksi on näin?! -*
Näyttää olevan, että Jumala ei katsokaan heikkou-
teemme, aiheuttamaamme häpeään edes Häneen
itseensä ja seurakuntaansa kohtaan, vaan **Hän on
kiinnostunut sydämen muutoksesta ja sen
sisäisestä kasvusta.** Vuosisatoja on julistettu
nuhteettoman vaelluksen merkitystä, ja kuitenkin
todellinen Jumalan toimintakenttä kohdistuu sisäiseen
uudistumiseen - ei niinkään ulkonaisen onnistumisen
esittämiseen. - Hän, sydänten ja ajatusten tuntijana,
antaa oikeat tuomiot - *eihän edes suussani ole ainut-
takaan sanaa, mitä Hän ei täysin tuntisi!* ([Ps.139:4](#))

Elämänmatkan varrella olen nähnyt useita kiivaita
ihmisiä. He ovat kovin tiukkaan sävyyn rajanneet
omaa ja toisenkin elämää itse keksimillään säännöil-
lään ja oletuksillaan. Lopulta aikojen kuluessa, he
kuitenkin ovat tyrineet itse juuri näillä alueilla, tavalla
tai toisella. - Mutta miksi Jumala sallii tällaisia, jopa
saarnamiehille ja hyvinkin arvostetuille papeille? -
Yhden vastauksen olen löytänyt siitä, "ettei voima
näyttäisi tulevan meistä."

"Tämä aarre on meillä kuitenkin saviastioissa,
että tuo valtava voima olisi Jumalan eikä näyt-
täisi tulevan meistä." 2.Kor.4:7[*JKR]

Ihmisten silmissä saatamme nousta miltei jumalan
asemaan ja arvostukseen, mutta onko sydämemme
palava meissä? ([Apt.14:11, 15](#)) *Voisimmeko
ylläpitää Jumalaa ja Hänen valtasuu-
ruuttaan?!* - Tästä syystä Paavali oli
mieltynyt heikkouteen ja hän oli nähnyt,
kuinka vajavainen, kuten Pietari sai olla
perustamassa alkuseurakuntaa vain,
koska hänellä oli rakkautta Jeesusta koh-
taan. Hänen sydämensä asenne oli oikea;
"Herra, Sinä tiedät kaiken." ([Joh.21:17](#))

Syntisyys ja heikkous, tekemisemme ja
tekemättä jättämisemme eivät siis ole
esteinä olla Jumalan valtakunnan työssä
mukana olemiseen. Ne eivät estä ennen
kaikkea kuulumiseen pelastukseen Jee-
suksessa Kristuksessa. Hänen armonsa
kautta olemme pelastetut ja siinä meille
annetaan oikeus ja voima tulla Jumalan lapsiksi.
([Joh.1:12](#)) - Tämän armon osallisuudessa, meille an-
netaan tilaisuus muuttaa omaa sydäntämme kuuliaiseksi
Hänen tahdolleen. Voimme oppia rakastamaan Häntä
yhä syvemmin tajutessamme, että juuri se sydämen
muutos ja rakkautemme Häntä kohtaan on syvintä,
mitä Jumala meiltä odottaa. Hänhän jo alkuaajoista on
ilmoittanut sanassaan kehotuksen; "Rakasta Herraa,
sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi, kaikesta
sielustasi ja kaikesta voimastasi." ([5.Moos.6:5](#))

"Hän on saanut monet syntinsä anteeksi -
hänhän osoitti paljon rakkautta. Jolle taas
annetaan vähän anteeksi, hän rakastaa vähän"
Luuk.7:47[*JKR]

- Läpi Raamatun Jumala puhuu sydämen ja mielen
maailman uudistumisesta. Kivisydämen tilalle annettiin
lihasydän ja useaan otteeseen meitä kehoitetaan
heittäämään nurja mieleemme pois ja nostamaan
katseemme siihen, mikä on ylhäällä. Nyt kysymme;
"MIKSI? Jumala, miksi asiat ovat niin ja näin?"

- Hänen vastauksensa kuuluu; *"Siksi, että kääntyisit Minun puoleeni ja että rakastaisit vain Minua."* - *No niinhän olen tehnyt antaessani kaiken Jumalan omaisuudeksi, niin perheeni kuin talouteni ja itsenikin, enkä ole sydämeltäni niissä kiinni, saatat sanoa.* - Niin, voimmeko opastaa Jumalaa, meidän luojaamme? Voimmeko kaikkivaltiaan edessä nostaa katseemme ja sanoa, että *väärin Sinä teit?!*

Miksi tarvitsen kuritusta? Miksi vaikeuksien ja kärsimysten kautta jalostun Hänen tahtomallaan tavalla? - Ne ovat jumalasia viisauksia, joilla Hän kasvattaa jokaista lastaan tulevia palvelustehtäviä ja virkoja varten. En ymmärrä, enkä voi tietää Hänen suunnitelmiaan ja aivoituksiaan, mutta voin kyllä luottaa, että ne ovat hyvät ja oikeat! Voin asettaa elämäni ja rakkauttani Häneen ja nähdä, miten Hän armossaan toimii.

Eräs rakas ystävämme kertoi elämänsä tarinaa ja suurista koettelemuksistaan, eikä ollenkaan katkerana ja surkeana. Hän oli saanut Herralta sanan, että *"Mitä Minä teen, sitä et nyt käsitä, mutta vastedes sinä sen ymmärrät."* ([Joh.13:7](#)) Tämä

Raamatun lause oli kantanut häntä vaikeiden aikojen yli ja kuinka suurta lohdutusta hän jakaakaan tänään ympärilleen! Silmäni vuotivat kuunnellessani häntä ja hänen kokemustaan Jumalan armosta kaikesta huolimatta. Itsekin tulini hyvin lohdutetuksi siitä tietoisuudesta, että Hän pitää meistä huolen elämän vaikeimpien ja synkimpienkin ajanjaksojen aikoina - lupauksensa mukaan. Omat vähäiset kipuiluni ja tuskitteluni muuttuivat kiitosaiheiksi, - tajusin, että se on suurta Jumalan rakkautta, että Hän kasvattaa minua toisinaan kurittaenkin. ([Hepr.12:6, 10](#))

Daavid kirjoitti erään kerran; *"Sinun vitsasi ja sauvasi minua lohduttavat."* ([Ps.23:4](#)) - Tämän lukeminen on hämmentänyt usein sydäntäni, mutta tänään tämä Psalmin jae on yksi rakkaimmista Herran sanoista!

- Kuinka tarvitsenkaan lohdutusta ja toivon sanaa! Kuinka sydämeni kaipaakaan Jumalan rakkauden osoitusta, Hänen katsettaan ja tulensa poltetta! - Vaikka Hän puhuisi vihansa kiivaudessa, maahan rusentavassa voimassaan, ei väliä, kunhan saan kuulla rakkaani ääntä. Se on kuitenkin sulaa hyvyttä ja laupeutta! Se on kuitenkin armollisen ja rakastavan Isän johdatusta ja tarkoituksellisuutta. Jospa osaisin luottaa Häneen enemmän! Jospa osaisin heittäytyä Hänen käsivarsillensa tyytyen Hänen tahtoonsa, ilman ainoatakaan *"miksi" -kysymystä.*

Muistanet kertomuksen Paavalista, joka vainosi Herran seurakuntaa, kunnes kohtasi Jeesuksen Kristuksen ja hänen ymmärryksensä avautui Jumalan Pojan evankeliumille. Kysymystensä ääressä, tuntien menneisyytensä ja heikkoutensa, Paavali kuitenkin oppi tyytymään juuri siihen, mihin Jumala oli hänet tuonut. Kuinka suurta onkaan tyytyä armonsa tuntemukseen ja rakentaa elämänsä ja identiteettiään sen varassa!

"Mutta Jumalan armosta minä olen se mikä olen. Hänen armonsa minua kohtaan ei ole ollut turha, vaan enemmän kuin he kaikki olen tehnyt työtä, en kuitenkaan minä, vaan Jumalan armo, joka on kanssani." 1.Kor.15:10[*JKR]

Monet kysymykset ja koettelemukset johtavat meitä ymmärtämään Jumalan ja Hänen Poikansa kaikkivaltiota. Työmme, tekemisemme ja sydäntemme ajatukset tulisi asettaa Hänen varaansa. ([Kol.3:23](#))

"Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa meille voiton Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta! Sen tähden, rakkaat veljeni, olkaa lujat, järkähtämättömät, aina innokkaat Herran työssä tietäen, että teidän vaivannäköne ei ole turha Herrassa." 1.Kor.5:57-58[*JKR]

